

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARĂDULUI

Pelerinaj la sf. Mănăstire din Lipova.

Pelerinajele la sf. Biserică ort. Română, vechea Mănăstire și Monument istoric din Lipova-Banat; împreunate cu misiuni religioase pentru popor, la praznicul Adormirea Maicii Domnului (15 Aug. 1933,) se vor ținea după următorul program:

I. Duminecă 13 Aug. 1933 ora 4 d. m.

Vecernia și cuvântarea de introducere a misiunilor:

„Viața primilor creștini“.

II. Ziua premergătoare praznicului (14 Aug.)

La 6 1/2 ore, dimineața Utrenia.

La 9 ore, Te Deum cu alocația, despre:

Importanța și necesitatea de a primi sf. Taine a Mărturisirei și Impărtășanie, precum și a sf. Maslu, cu pregătire a pelerinilor.

Urmează mărturisirea și împărtășania pelerinilor, rugăciuni și slujbe pentru trebuințele sufletești, apoi sf. Maslu.

La ora 4 d. m. Vecernia praznicului cu meditație:

Importanța pelerinajelor la locurile sfinte.

La 7 ore seara: Privegherea praznicului cu încunjurare.

Meditație: „Adevărata mântuire sufletească în Biserica ortodoxă“.

III. Ziua praznicului.

5 ore dimineața: Intimpinarea eventual nou sosiților pelerini.

Mărturisire, împărtășanie, rugăciuni, și slujbe pentru trebuințele sufletești, a nou sosiților pelerini, eventual sf. Maslu.

La 9 ore sf. Liturghie — în sobor — cu predică despre: „Maica Domnului ca Apărătoarea și protectoarea credincioșilor“.

La ora 2 d. m. Vecernia cu rugăciune pentru cei ce călătoresc, din prilejul reîntorcerei spre casă a pelerinilor.

Lipova-Banat 15 Iulie 1933.

Dr. Iustin Suciu
arhimandrit.

Fabriclu Manulla
protopop.

Necesitatea idealului în viață.

Predică ținută la conferința intelectualilor din tractul Buteni.

„Eu sunt calea, adevărul și viața.“ (Sf. Ev. Ioan XIV 6).

Iubiți Intelectuali!

Eră o frumoasă zi de vară. Spicele de grâu se legăneau în talazurile holdelor îmbelșugate. Secerătorii harnici, cu fruntea brăzdată de zădudul zilei legând snopii, culegeau roadele ostenețelor trecute. Un călător din marginea drumului de țară îi întrebă: „Oameni buni, pentru ce munciți cu atâta zor?“ „Muncim pentru ca să ne hrănim“, fu răspunsul. „Pentru ce vă hrăniți?“ „Ne hrănim, ca să trăim“ răspunseră muncitorii! Călătorul mânat de curiozitate îi întrebă în sfârșit: „Oameni buni, pentru ce trăiți?“, răspuns însă n'a mai primit. Muncitorii se priveau lung și nedumeriți unii pe alții.

Iubiți Intelectuali!

Mi-se pare, că și noi suntem în nedumerirea sufletească a acelor muncitori. În lupta vieții muncim din greu. Pentru unii singurul scop al vieții este pâinea cea de toate zilele, pentru alții familia, ori slujba și în nenumărate cazuri măruntele plăceri ale lumii. Dacă ni s'ar pune și nouă întrebarea, care este scopul suprem al vieții, cu greu am putea răspunde

după voia lui Dumnezeu, întemeiați numai pe puterile noastre omenești. Ca să putem înțelege viața în toată adâncimea și să putem pătrunde misterul și rostul ei, nu trebuie să separăm cu totul, omul de univers. Omul coroana creațiunii, nu-și află prețul și rostul decât în cadrul universului, ca operă a lui Dumnezeu. Idealul suprem al universului, va da preț și înțeles vieții individuale și colective omenești.

Greutatea zilelor de azi, în mare parte este urmarea faptului, că oamenii au pierdut idealul, călăuză vieții. Omenimea a falsificat, a schimbat idealul vieții. „Au schimbat slava Dumnezeului nemuritor“ (Rom. I, 23).

Ideea conducătoare, sau idealul în viață este de neapărată trebuință pentru individ și popor. Fără ideal, omul trăiește în voia întâmplării. Este ca frunza mânăta de curentul capricios al apei. „Niște valuri infuriate ale mării, niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunecului pentru vecie. (Ep. Sf. Iuda I, 13).

Gândiți-vă la un avion, care în sborul său superb din văzduh, în luptă cu vânturile protivnice își pierde cârma. Intr'o clipă fatală se prăbușește. Geniala creațiune umană devine un morman de materie amorfă. Așa este și omul purtat de poftete și gândurile sale, fără ideal, stă gata să se prăvălească în osânda vecinică.

Gândiți-vă acum la alt avion, vine construit, cu o cârmă sigură, cum spintecă văzduhul! Știe de unde a plecat și unde are să ajungă!

Asemenea și vieții omenești, cârma, idealul îi dă preț și înțeles. Cultul acelulași ideal face tăria și trăinicia omului și a neamurilor. Grecii din vechime aveau un ideal curat omenesc și pământesc: frumsețea trupească și sufletească a omului. Idealul a trecut împreună cu dânșii. Romanii aveau ca ideal puterea și stăpânirea lumii văzute. Și-au ajuns ținta, dar au trecut din istorie împreună cu idealul lor. Lumea de azi și-a pus de țintă cultul personalității omului. Adecă omul s'a îndumnezeit pe sine însuși. Se crede centrul și scopul ultim al creațiunii. De aici a urmat apoi babilonia lumii de azi, lipsa de orientare, mizeria și neagra robie sufletească din vremurile noastre. În mijlocul învâlmășelii de azi, când cei mai mulți, nu mai știu în ce să creadă și după cine să se orienteze și să pornească, solia Mântuitorului Hristos celui înviat ne glăsuște răspicat „Eu sunt calea, adevărul și viața“ (Ev. Ioan XIV, 6) „Fără mine nu puteți face nimic“ (Ev. Ioan XV, 5).

Din adâncimea conștiinței creștine un glas serafic ne strigă: „Aceasta este viața cea vecinică: să Te cunoască pe Tine unul adevăratul

Dumnezeu, și pe care L-ai trimis Tu, pe Isus Hristos“ (Ev. Ioan XVII, 3).

Ca regulă de comportare în viață, pentru ajungerea idealului ne îmblie Sf. Ev. Matei V, 16: „Așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru, cel din ceruri“.

Idealul creștin ne spune răspicat, că ținta supremă a creațiunii nu este slava omului ci a Domnului din ceruri. În măsura în care omul și neamurile luptă pe pământ pentru slava lui Dumnezeu, pentru supremul bine, adevăr și frumos își împlinesc destinul. Avem mângâierea, că neamul nostru românesc dela începutul zemișlirii sale a fost creștin. Destinul său în lume îl va putea înfăptui, călăuzindu-se de idealul creștin.

Iubiți Intelectuali!

Atunci, când lumea de azi ne îmblie alte idealuri de urmat și vrea să strice icoanele sfinte la care ne-am închinat noi veacari de-a rândul, avem datorie sfântă să ne oțelim puterile și să ne strângem rândurile sub călăuză lui Hristos „Care este calea, adevărul și viața“. La cârma vieții noastre individuale și colective să așezăm pe Hristos și învățătura sa sfântă. Slujind lui D-zeu, ca oameni și ca neam pe pământ, aflăm prețul și adevăratul înțeles al vieții. Vom dobândi în lume pace și mulțumire, iar în viața cea viitoare fericirea nestricăcioasă. Amin.

Prot. Ștefan R. Lungu.

Morții noștri:

† Preoții: G. Selegianu și D. Voniga.

Preoțimea din tractul Timișoara a fost greu încercată prin pierderea, de odată, a doul vrednici slujitori ai altarului; a preoților: Gavril Selegianu din Timișoara-Ellsaveta și David Voniga din Ghiroc.

Cu Septuagenarul Selegianu dispăre o venerabilă figură preoțească, care a purtat cu multă vrednicie s'arcina preoției 52 ani, dintre cari peste 30 de ani, ca paroh în Timișoara III.

Cine își dă seama de rolul, pe care îl avea sub regimul strein un preot român în Metropola Banatului, și cine își aduce aminte de străduințele depuse de reposatul întru îndeplinirea misiunii sale, începând

cu educația tineretului și îndrumarea lui spre idealul creștin și național și până la cele mai grele probleme, religioase pastorale, acela simte cu adevărat că, cu păr. Gavril Selegianu coboară în mormânt nu numai cea mai patriarhală figură preotească, ci și un harnic, prudent, constiențios și merituos slujitor al bisericii lui Hristos.

Cine apreciază ireproșabila atitudine preotească, care inspira respect chiar și străinilor, cine consideră temelnică pregătirea a păr. Selegianu, care trată cu competență ori ce chestiune, pe amvon, catedră sau tribună, acela simte, că repozatul a pus la vocațiunea înăscută multă, foarte multă muncă.

Respectat de credincioșii lui, apreciat de superiorii lui, împăcat cu sine, păr. Selegianu s'a stins la vârsta de 76 ani, în regrete unanime. — Îi deplânge îndurerata familie.

Rămășițele lui pământești au fost depuse spre vecinică odihnă în cimitirul din Timișoara Elisaveta. — Atât serviciul liturgic; cât și prohodul a fost pontificat de păr. protolereu Dr. Patricle Țiucra asistat de preoții, Todan, Chișozan, Popovici, Ardelean, Imbroane, Șora, Golumba, Vuia, Iurma și diaconul Bocșianu. Păr. protopot Dr. P. Țiucra a rostit în biserică o frumoasă predică despre rolul sfinților al preotului în lume. A fost prezent tot ceea ce are mai select parohia Timișoara III, în frunte cu dl. Evușian insp. șef. al inv. și tot corpul învățătoresc, membrii consiliului parohial, un mare număr de credincioși. Răspunsurile funebre le-a dat corul bisericesc al parohiei sub conducerea dlui Iebelean. — La mormânt a vorbit în numele preoților din tract. păr. C. Vuia,

Cu nimic nu a fost mai mică pierderea pe care o a suferit biserica prin moartea păr. David Voniga din Ghiroc.

Inzestrat cu superioare calități sufletești și dotat cu inepuizabile resurse spirituale prin scrisul său, care devenise la el o nobilă pasiune, numele acestui preot a fost cunoscut departe peste hotarele tractului și ale eparhiei.

Frământat pururea de diverse probleme ale vieții bisericești și sociale, purtă în sufletul său acumulate sarcina lor. — De sub balastul acestora Voniga afla o evadare, o descărcare, în scris.

Abstrăgând de îndelungata mucenicie ziaristică, considerând, multele și diferitele volume și broșuri, tipărite, în cari trata probleme, pastorale, catehetice, istorice, biblice, sau predici, și până la monumentală enciclopedie biblică, lucrată cu meticulozitatea de specialist, trebuie să recunoaștem, că puțini din slugitorii altarului — cari au trăit în condiții similare cu defunctul — se pot asemăna în stăruințe și realizări, pe acest teren cu acela care a fost păr. David Voniga.

Privit în simplitatea vieții lui, — de multe ori supusă atâtor privațiuni, — te surprindea latența energiei și bogățiile spirituale, care se cerea să fie cheltuită.

Orizontul lui sufletește larg și firea lui hotărâtă în apărarea convingerilor sale l'a făcut temut și stimat combatant în chestiuni și discuții controversate. — Cronica asupra vieții lui nu încheie aici.

Numele lui va rămânea în marea lui lucrare literară, care trebuie să se tipărească.

Rămășițele pământești au fost depuse spre vecinică odihnă în ziua de 10 Iulie c. în cimitirul din comuna Ghiroc. Serviciul liturgic și prohodul a fost pontificat de păr. Dr. Țiucra protopotul Timișorii asistat de preoții Aga, Popovici, Ardelean, Șora, Ilievici Golumba, Vuia, Botău, Albu, Iurma și diaconul Bocșianu. Răspunsurile liturgice le-a dat corul plugarilor din loc. A predicat păr. protopot Dr. Țiucra. Frumoasa apreciere a preoției a fost ascultată cu atenție.

Afară de marele număr de săteni, cari au înconjurat sicriul defunctului, au mai participat la înmormântare mulți intelectuali din Timișoara în frunte cu Dna și Dl. Evușianu insp. șef. al inv. Dr. Coste Dr. Popovici, Bulboș adv. Dr. C. Balta, învățătorii, Savi, Vulpe, I. Ianovici, Balcu, Stolanovici, Iancu, Surdu, Clorogariu, Roman, Iebelean etc.

La mormânt a vorbit în numele preoților din tract. păr. Melentie Șora.

Fie-le țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Tie Flavlu.

+ Preotul Terentie Micluța.

Vineri în 21 Iulie a. c. a răposat preotul Terentie Micluța din Cuediu protop. Ineu. Și părintele Micluța a fost un preot blând și dragoste către chemarea sa. S'a născut în anul 1869 în Riscușța, jud. Hunedoara a terminat 4 clase la gimnaziul din Brad, apoi școala normală și teologia din Arad. În anul 1895 s'a căsătorit cu Leliția Stola, fiica preotului din Cuediu. Tot în anul 1895 a fost hirotonit preot pentru parohia Cuediu. După 5 ani a rămas văduv cu 3 orfani dintre cari mai trăesc doi: Aurora căsătorită cu un notar comunal, și Aurel primpretor în Aleșd.

Inmormântarea părintelui Micluța s'a făcut Dumineca în 23 Iulie a. c. Prohodul a fost slujit de protopotul Mihai Cosma asistat de mai mulți preoți din tractul Ineu.

Rugăm pe bunul Dumnezeu, să-l facă pe părintele Micluța, părtaș de bunățile sale cele cerești.

Citiți

«Biserica și Școala»

In drum spre pace.

În urma întorsăturilor ce le-a produs războiul mondial, mai puternic ca ori când, în atmosfera morală a lumii, popoarele respiră într'un puternic avânt de prăbușire a zeilor săngeroși. Toate statele cari alergară în grabă spre împărțășirea din potirul cu sânge al zeului Marte, își deschid mai larg urechile, ca să audă din cer dangătul divin al clopotului păcii și al înfrățirii universale. Spiritul păcii se poartă dela un capăt la altul al lumii și naște ideea înfrățirii popoarelor și a asigurării reciproce de respectarea sentinței de pace, care a pus capăt flăgelului de erl. Abia acum adversarii au învățat să se stimeze și se grăbesc spre organizarea unei păci sănătoase.

E adevărat, din frica de a nu fi distruse prin surprindere și — pe de altă parte — din fireasca și inexplicabila tendință generală de emulație, Statele se înarmează în taină. Dar simultan, fiecare individ în parte a ajuns să-și ancoreze naționalismul în convingerea, că pentru cetățeanul bun, Patria sa trebuie să fie plasată pe planul patriilor solidare, nu împungându-se reciproc, ci păstrându-și o legătură de armonie, sub egida comună a iubirii și a fraternității. Înarmarea în taină a Statelor nu înlătură setea lor de pace; și nici urletul celor nemulțumiți de sentința geografică ce s'a dat la încheierea războiului mondial, deși caută mereu s'arunce în lume convingeri eronate asupra tratatelor de pace, nu-i o cheazășie că ar avea un curaj războinic mai mare decât dorința de pace și decât frica de războiu.

Exigențele vremii proiectează clar în conștiința omenească limitarea războiului Statelor la războiul din internul omului, unde e câmpul de luptă între ingerul bun și bestia din el. Toate aspirațiile sociale ale individului se cer întinse numai până la fraternitate și la pace; și în cazul suprem dacă luptă, el trebuie să lupte omenește și numai pentru acestea.

Ce-i pacea? Fericitul Augustin zice: „Pax omnium rerum, tranquillitas ordinis. Ordo est parium dispariumque rerum sua cuique loca tribuens dispositio, — pacea tuturor lucrurilor este linișea ordinii. Ordinea este o întocmire a lucrurilor asemănătoare sau neasemănătoare care dă fiecăruia din ele locul ce i se cuvine“. După Littré pacea consistă în „raporturile regulate, calme, fără violență ale unui Stat cu o națiune, sau un alt Stat, sau cu o altă națiune;... concordie, liniște interioară în State, în familii și în cetăți particulare“. Iar în Larousse pacea e definită ca: „situația unui Stat care n'are nici

un războiu de urmărit sau de susținut. Prin analogie: concordie, raporturi amicale. Sinonime: pace, calm, odihnă“.

Pacea e un bine pozitiv, pe care Creatorul l-a dat omului, ca în ea să-și găsească acesta rațiunea de a fi, de a se bucura de viața sa și de a-și promova urmașii; iar o tulburare a acestei păci, e războiului. Astfel, nu războiul, ci pacea e din natură și pentru victorie și ea trebuie ținută mereu la triumf. Războiul — ori cât de salutare ar fi unele urmări ale lui — e mai mult un fapt de excepție decât de natură, starea generală a omenirii fiind pacea. Iar cum războaiele apar numai ca fenomene excepționale, ele nu răstoarnă, ci mai degrabă întăresc regula vieții de pace.

Unii susțin că hotarele etnice și geografice ale națiunilor și Statelor sunt obstacole puternice contra posibilității de a stăpâni peste tot o pace durabilă. Credința lor este că, odată cu dispariția națiunilor și a Statelor, ar dispărea și conflictele, dintre ele. Sunt fundamentale greșite în concepțiile lor. Căci suprimând națiunile în loc să dispară conflictele, s'ar înmulți la infinit luptele săngeroase dintre provincie și provincie, cetate și cetate, om și om. Națiunile nu sunt decât asociații intermediare între om și umanitate, grade necesare de asociații, în ierarhia asociației generale a omenirii. Ele urmează după familie, cetate și provincie și continuă realizarea scopurilor acestora. Ca atare, națiunile cu Statele lor nu pot fi tocmai ele cei mai neînsemnați și superflui stâlpi ai edificiului social. Pacea spre a deveni respectată, între altele, cere teren organizat și reclamă o justiție care să-și poată garanta respectarea ei.

În tendința de a se menține mai bine pacea, s'au stabilit acum „principiul naționalităților“ și „dreptul de autodeterminare“. În baza acestui „drept“ popoarele pot singure dispune de soarta lor: de a se constitui, dacă pot, în State independente, sau dacă nu, de a se alătura după placul lor la alte popoare.

Toți pacifiștii pun la baza păcii și a argumentelor pentru ea principiul naționalităților, pentru ca și prin acesta, războiul să-și găsească un puternic antidot și o opreliște mai mult.

Oare numai temeiul juridic pe care vreau să se așeze organizațiile pacifiste va fi el suficient pentru a putea dura în el un edificiu solid al păcii perenice și generale? Pentru ca să putem soluționa un răspuns, va trebui mai întâi să constatăm caracterul general al organizațiilor pacifiste și să sondăm spațiul de eficiență a justiției civile.

P. Deheleanu licențiat în Teologie.

Onomastica M. S. Regina Maria.

In 22 Iulie a. c. poporul român a sărbătorit ziua onomastică a M. S. Regina Maria, care în vremuri de pace și în războiul nostru de întregire, s'a identificat întru toate cu aspirațiile Românilor.

Cu aceasta ocaziune orașul Arad, a fost împodobit cu steaguri naționale.

La ora 11 s'a oficiat Te-Deum la Catedrala ortodoxă, la care au participat: autoritățile bisericești, administrative, armata și diferite societăți precum și un public select.

A pontificat I. P. C. Arhimandritu Dr. I. Suciu, ajutat de consilierii eparhiali și preoțimea parohială.

La fine s'a rostit, în genunchi, o rugăciune pentru sănătatea M. S. Regina Maria și fericirea scumpei noastre patrii.

In fața adevărului.

Mt. 8. 28—9. 1.

Luptător pentru o ideie mântuitoare, convins de sublimitatea ei și deplin cunoscător al bunătăților ce vor decurge din aplicarea ei la viață, Mântuitorul a propovăduit-o oriunde și și oricui.

Dar puterea dumnezeiască ce însoția propovăduirea împărăției cerești a întâmpinat și rezistență. Una serioasă a fost rezistența celor din laturea Gherghesenilor.

Oameni îndrăciți — nepregătiți pentru a primi cuvântul mântuirii — materialisti excesivi — oameni pentru cari viețuirea spirituală este un chin, iar lumina o suferință — Oameni ce consideră viața o târlire proptită de băț în urma turmei de porci, cu privirea 'n pământ, cu aceeași hrană, cu aceleași aplicații, cu același ideal.

Nu numai doi și turma erau îndrăciți ci toți. Cetatea întreagă, ieșind întru întâmpinarea lui au dat dovada unei generale îndrăcirii. Căci nu L-au primit.

Dacă L-au recunoscut ca adevărat Mântuitor și Dumnezeu, nu s'au bucurat de vindecarea celor doi îndrăciți. S'au jeluț după turma ce sărise în mare; nu L-au rugat să le desvăluie taina împărăției lui Dumnezeu ci L-au invitat să treacă din hotarele lor, drept răsplată.

Isus „întrând în corabie a trecut și a venit în cetatea Sa“. I-a ascultat.

Azi de mulțori și propovăduitorii însuflețiți ai Cuvântului Dumnezelesc ajung în laturea Gherghesenilor. Și azi realizarea unui lucru bun întâmpină rezistența unor răutăcioși și interesații. Ca să te descurajeze și să te împiedice îți adresează injurii, și calomnii și te roagă să încetezi cu inovațiile. Tu dezarmat pe loc, nu dispera, nu-i da în judecată. Ascultă-i pe un moment, pleacă din lumea gândurilor lor; mângâie-te în liniștea căminului familiar, iar de nu-l ai, retrage-te și trăește în lumea visurilor tale: nu dispera, căci înainte de tine Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Stăpânul lumii a întâlnit în drumul Său o rezistență invigibilă la Gherghesenii. Dar nu uita; în tot pământul se vestește ce n'a putut Iisus vesti acolo.

Teofan.

Nimicirea baptiștilor.

Secta baptistă a ajuns la cea mai grea încercare. Certurile dintre conducători; nerespectul „membrilor“ față de conducătorii cari aplică învățături hulind pe alții; contrapropaganda misionară-ortodox; catehizația din școală, armată etc., au demascat toată monopera de a exista aceasta sectă între români. Edificiul clădit pe nisip se clatină.

Adevărata primejdie pentru baptiști și care va forma nimicirea lor, este tineretul baptist, care nu mai poate suporta legiurile și tâlcuirile anapoda, date de analfabeții lor predicatori și se întorc sau cel puțin manifestă dorința de a reveni la Sfânta Biserică.

Catehizarea și a fiilor de baptiști, cărțile de propagandă ortodoxă, încep să-și dea roadele.

Credem că acest semnal înbucurător pentru ceice au față de frații rătăciți dragoste de ai vedea reîntorși la unitatea sufletească și națională, s'a arătat în multe locuri.

Pentru a justifica cele de mai sus și pentru a da exemplu doveditor, arătăm aci că, în 15 Iulie a. c. Constantin Stanca, feciorul președintelui comunității baptiste din comuna Caporal-Alexa (Cherechiu), — după ce a îndeplinit cele necesare revenirii la ortodoxie — s'a cununat în biserica noastră. Avem cunoștință, din ceea ce înșiși tinerii baptiști ne-au exprimat, că toți doresc să revină și dacă nu au făcut-o, e că sunt reținuți cu îndârjire de părinți, cari îi amenință cu demoștenirea dacă nu vor rămânea baptiști măcar până vor fi ei în viață.

Servească revenirea la Biserica mamă a lui Constantin Stanca, fiul președintelui, ca încurajare, acelor tineri baptiști ce au dorința să rupă legăturile cu baptiștii.

N. S.

INFORMAȚIUNI.

În România se tipăresc 776 ziare și 638 reviste.

Câte țigări se fumează în lume. — Cu prilejul aniversării centenarului țigaretelor, s'a făcut o statistică interesantă, care dă următoarele cifre gigantice;

Se fumează în lume, zilnic, 275 milioane țigarete ceace face anual 100 miliarde bucăți. Pentru aprinderea țigaretelor de foi și țigaretelor, fumătorii întrebuijează cam 200.000 chibrituri pe minut, dacă se ține seamă și de aprinzătoarea sau de amnarele țărănești. Criza mondială a făcut totuși să scadă consumul, în comparație cu anul trecut, cu 17 la sută.

La examenul de bacalaureat din Iunie acest an s'au prezentat 7819 candidați. Rezultatele au fost cât se poate de bune. Aproape toți cei înscriși au reușit.

Deschizându-se internatul liceului „Miose Nicoară, din Arad, se primesc înscrieri. Informații amănunțite la direcțiunea liceului.

Un ciatornic uriaș. Francezii au așezat în turnul Eiffel, la înălțime de 200 metri, un ciatornic uriaș cu diametru de 20 m. și care noaptea e iluminat.

Pentru învățătura plugarilor. — în dorința de a ajuta pe fiii de plugari sălitori ca să poată învăța la școli mai înalte, ministerul instrucțiunii a înființat 710 burse, câte 10 în fiecare județ, pentru a se da teciilor de plugari să poată urma la școlile înalte din oraș. Aceste burse ar trebui să se dea elevului dela început de când intră în școală și până termină. Să nu se pomenească odată la mijlocul drumului fără bursă și deci să nu mai poată continua școala.

Studenți străini în Mănăstirea Neamțu. Asociația Stud. Teologi din București a cerut prin sf. Mitropolia de Iași, ca sf. mănăstire Neamțu să încuviințeze găzduirea și ospitalitatea pe timpul verei, a patru studenți teologi jugoslavi. Aflăm că P. S. Episcop Nicodem, starețul mănăstirii a primit cu multă dragoste cererea studențimei române pentru confracții lor din Serbia, cari vor avea în felul acesta ocaziunea de a cunoaște viața noastră monahală și mai ales că pe timpul verei se deschid aici și cursurile universitare ale societății „Solidaritatea“. Ei vor profita în bună măsură și de viața noastră culturală religioasă.

O statuie gigantică a Mântuitorului pe Muntele Blanc. Până acum se știe de o statuie a Mântuitoru-

lui de dimensiuni colosale în Munții Cordillier în America, ridicată pe un munte la granița a doua, ca semn de împăcare eternă între cele două nații mult timp războitoare. Alta pe Muntele Corcovado din Rio de Janeiro în Brazilia și una pe Mont Royal în Canada. Cei ce au văzut aceste minunății făcute de mână omenească au rămas profund impresionati. Iată că acum și în Europa se va ridica o asemenea statuie care să domine în văile munților Alpi dintre Franța, Elveția și Italia.

D. Loyd George preconizează convocarea unei conferințe mondiale a Bisericii Creștine — D. Loyd George a luat de curând cuvântul în consiliul național al Bisericii libere evanghelice din Anglia. După ce a declarat excesul militarismului, care continuă a spori șansele de războiu, n'a găsit altă scăpare pentru civilizația amenințată decât într'o ridicare formidabilă a opiniei creștine.

Japonezii și Biserica Ortodoxă.

Poporul Japonez este un popor înțelept. Deși n'a fost luminat cu sfântul botez încă, totuși el primește cu dragoste pe misionarii creștini ce vin acolo pentru propaganda credinței. O largă primire în special a arătat-o bisericii Ortodoxe primind pe misionarii, cari înaintea războiului au avut acolo o activitate rodnică. Un mare misionar care a fost răposatul episcop Serghie a înființat în țara Soarelui Răsare cam pe la 1860 o mică parohie ortodoxă. Astăzi acea parohie a ajuns o mare Mitropolie cu episcopi și preoți japonezi, cari officiază în limba lor frumosul cult ortodox. Ziarele aduc vestea că cu ocazia zilei navale serbată luna trecută la Tochio, mai mulți ofițeri din marina japoneză au făcut un gest impresionant. Anume, au dispus să se officieze la Mitropolia Ortodoxă din capitala Imperiului, un parastas pentru odihna sufleteilor celor 30.000 de marinari ruși cari au pierit în valurile mării în războiul Ruso-Japonez din 1905—1906. Credincioșii europeni de religie creștină au fost viu impresionati de acest cavalerism al armatei japoneze.

Din cugetările lui Pascal.

A cunoaște pe Dumnezeu fără a-ți cunoaște păcătoșenia, e la fel de primejdios cu a-ți cunoaște păcătoșenia fără de a cunoaște pe Mântuitorul care poate să te salveze.

*

Fără îndoială e un rău a fi plin de defecte; dar e un rău și mai mare de a fi plin și de a nu le recunoaște,

*

Nu sunt decât două feluri de oameni: unii drepti, cari se cred păcătoși; alții păcătoși, cari se cred drepti.

*

Eul este vrednic de ură. Fiecare Eu este dușmanul și voește a fi tiranul tuturor celorlalte.

*

Nimeni nu vorbește de noi în prezența noastră, așa cum vorbește de noi în absența noastră. Uinrea care este între oameni, nu este fondată decât pe această multă înșelare; puțină prietenie ar exista dacă fiecare ar ști cece prietenul său a zis de el în dos

*

Lucrurile cele mai neraționale devin cele mai raționale din cauza destrăbălării oamenilor.

*

E un fapt trist de a vedea oamenii chibzuiind numai asupra mijloacelor și de loc asupra sfârșitului a celace întreprind.

*

Dacă omul nu este făcut pentru Dumnezeu, pentru ce nu este el fericit decât în Dumnezeu? Dacă omul este făcut pentru Dumnezeu, pentru ce este el atât de contrar lui Dumnezeu?

*

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștință celor interesați că petițiunile de primire în Academia Teologică ort. rom din Arad, pentru anul școlar 1933/34, sunt a se înainta Consiliului Eparhial ort. rom. în Arad, până la 10 Septembrie 1933, anexând în original, următoarele documente:

1. Diploma de bacalaureat sau de seminar teologic.
2. Act de botez, dela Oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent.
3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial la care aparține petiționarul.
4. Certificat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului.
5. Certificat dela preotul locului că știe ceti cu litere cirilice și că are aptitudine pentru cântări.
6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.
7. Obligațiunea din partea părinților, ori a tutorelui, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii, în internat, în cursul anilor de studii.
8. Condițiunile de întreținere în internat sunt: 8.000 Lei anual, cari se plătesc în trei rate anticipate, la Cassa Consiliului Eparhial și anume: Lei 3000 la înscriere; Lei 2500 la 1 Ianuarie 1934 și Lei 2500 la 1 Aprilie 1934.

9. Toți studenții sunt obligați a locui în internatul teologic.

10. Nici un student nu poate fi primit în Academie sau la examene, dacă nu este în ordine cu taxele de internat, restante și curente.

La întrarea în internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de subpantaloni, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (cearceafuri, plapomă, pernă și cuvertură de pat), 3 ștergere, 3 șervete, 1 pahar, o ceașcă, 3 farfurii, piepteni, săpun, perie de dinți, de haine, de ghetete, ace, și îmbrăcămintea necesară.

Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma școlii (haine de culoare neagră, vestă închisă, pălărie și pantofi negri).

11. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori defectuos instruite se vor retrimite nerezolvate.

12. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrisă corect și cleteș.

13. Înmatriculările studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 27-30 Septembrie 1933. Cursurile încep la 2 Octombrie 1933.

Cel întârziat dela termenul înmatriculărilor, pot fi înmatriculați și admiși la cursuri numai cu aprobarea Consiliului eparhial.

14. Taxele școlare, ce se plătesc la Rectoratul Academiei, sunt de 1100 Lei.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 22 Iunie 1933.

† GRIGORIE,
Episcop.

3—3

Parohii vacante.

În baza rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial nr. 4634 1933, pentru îndeplinirea parohiei vacante din Fırteaz, protopopiatul Vinga, se publică concurs cu termen de treizeci zile dela prima apariție în Biserica și Școala.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesiunea parohială în estenziunea actuală.
 2. Birul parohial răscumpărat în 16. jugh. de pământ.
 3. Casă parohială.
 4. Stolele legale.
 5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care parohia nu garantează.
- Din veniturile parohiale jumătate îl compete vād. preotese până la data de 9 Iunie 1934.

Alesul va predica regulat; elevii școlii primare din loc îl va catehiza fără nici o remunerație din partea parohiei și va achita toate impozitele după beneficiul său.

Parohia este de clasa I. (primă).

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Firiteaz, se vor prezenta Oficiului protopopesc ort. român din Vinga, iar reflectanții se vor prezenta — observând dispozițiile §-ului 33. din Regulamentul pentru parohii — în sf. biserică în Firiteaz, pentru a oficia și cuvânta.

Firiteaz din ședința Consiliului parohial ținută la 29 Iunie 1933.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: *Sava Tr. Seculin* protopop.

2—3

În baza rezoluției Ven. Cons. Eparhial Nr. 4426/1933. Se publică concurs pentru alegerea de preot la parohia vacantă de *cl a III-a din Topla*.

Venite:

- a) Una sesiune parohială și intravilanul parohial.
- b) Stolele legale.
- c) Parohia în anul financiar curent nu este bugetară.
- d) Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji preotul.
- e) Preotul va catehiza la școala primară, fără altă remunerație și va plăti impozitele după beneficiul preotesc.

Recurenții, cu încuviințarea protopopului, se vor prezenta în sf. biserică pentru a face cunoștința credincioșilor.

Cererile adresate Consiliului parohial din Topla se vor înainta oficiului protopopesc din Birchiș.

Consiliul Parohial.

În înțelegere cu: *Tralan Cibeau*, protopop.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna *Miniș*, protopopiatul Arad, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în organul „Biserica și Școala“.

Venitele parohiei sunt.

1. Una sesiune parohială, și anume: 25 jugăre cad. 800 st. □ în pustă Utveniș iar 6 jugh. cad. 800 st. □ în Miniș.
2. 2 cânepiște și 8 drepturi de pădure și islaz
3. Până la renovarea casei parohiale, Consiliul parohial, va închiria casă corespunzătoare pentru locuința, preotului ales.
4. Bir parohial câte 5 lei dela credincioși, cari

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

au numai casă, iar dela cei cu casă și cu pământ câte 10 lei anual, pe care-l va încasa dela credincioși epitropia parohială și-l va preda preotului.

5. Salarul dela Stat.

6. Stolele legale.

Preotul ales, va suporta toate impozitele, după beneficiile sale parohiale, va catehiza elevii școlii primare și va predica regulat în sf. biserică.

Parohia este de clasa a doua.

Concurenții sunt poftiți după prealabila înștiințare a protopopului a se prezenta în termenul concursului în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorice și celea rituale.

Rugărilor de concurs ajustate cu documentele regulamentare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Miniș se vor înainta Prea Onoratului Oficiu protopopesc ort. rom. din Arad, în termenul concursual.

Consiliul parohial ort. rom. din Miniș.

În înțelegere cu *Tralan Vațlanu* protopop.

2—3

În baza rezoluției Ven. Consiliu Eparhial Nr. 4632/1933, pentru îndeplinirea parohiei vacante din *Călăcea*, protopopiatul Vinga, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesia parohială.
2. Casa parohială.
3. Birul parohial.
4. Stolele legale.
5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care parohia nu garantează.

Din venitele parohiale jumătate îl compete v. d. preotese până la data de 7 Iunie 1934.

Alesul va predica regulat; va catehiza elevii școlii primare din loc fără nici o remunerație din partea parohiei și va achita toate impozitele după beneficiul său.

Parohia este de clasa I (— primă —)

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Călăcea, se vor prezenta Oficiului protopopesc ort. român din Vinga, iar reflectanții se vor prezenta — observând dispozițiile §-ului 33, din Regulamentul pentru parohii — în sf. biserică din Călăcea pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Călăcea, la 25 Iunie 1933.

2—3

Consiliului parohial.

În înțelegere cu: *Sava Tr. Seculin* protopop

Red. responsabil: **Protopop SIMION STANA**